

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 1/21

FACULTATEA DE MEDICINĂ

PROGRAMUL DE STUDII 0912.1 MEDICINĂ

DEPARTAMENTUL MEDICINĂ INTERNĂ DISCIPLINA DE MEDICINĂ INTERNĂ-SEMILOGIE

APROBATĂ

la ședința Comisiei de asigurare a calității și
evaluării curriculare Facultatea Medicină

Proces verbal nr. ____ din ____

Președinte, dr. hab.șt. med., conf. univ.

Suman Serghei _____

APROBATĂ

la ședința Consiliului Facultății de Medicină 1

Proces verbal nr. ____ din ____

Decanul Facultății dr.șt. med., conf. univ

Plăcintă Gheorghe _____

APROBATĂ

la ședința Disciplinei de medicină internă-semiologie

Proces verbal Nr.8 din 02.02.2018.

Șef catedră, dr. hab. șt. med., prof. univ.

Istrati Valeriu _____

CURRICULUM

DISCIPLINA BOLI INTERNE - SEMIOLOGIE

Studii integrate

Tipul cursului: **Disciplină obligatorie**

Chișinău, 2018

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 2/21

I. PRELIMINARII

- **Prezentarea generală a disciplinei: locul și rolul disciplinei în formarea competențelor specifice ale programului de formare profesională/specialității**
Studierea tehnicii și metodelor clinice de examinare al bolnavilor terapeutici; principalelor metode de diagnostic de laborator și instrumentale (cu cele mai complicate de a le face cunoștință);
- **Misiunea curriculumului (scopul) în formarea profesională**
a învăța de a depista simptomele afecțiunilor organelor interne, a putea înțelege și explica originea lor;
a învăța argumentarea diagnosticului de sindrom;
a învăța a aprecia rolul simptomelor și sindroamelor în diagnosticul unora din cele mai importante afecțiuni cu explicarea principiilor de ajutor medical urgent în aceste afecțiuni (pregătirea către stagiul practic după anul III).
- Limba/limbile de predare a disciplinei: română, rusă, franceză, engleză;
- Beneficiari: studenții anului 3, facultatea Medicină Nr 1, Nr 2, specialitatea Medicină.

II. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Codul disciplinei		S.05.O.042/ S.06.O.0.51	
Denumirea disciplinei		Boli interne - semiologie	
Responsabil (i) de disciplină		Istrati Valeriu	
Anul	3	Semestrele	5-6
Numărul de ore total, inclusiv:			360
Curs	68	Lucrări practice	68
Seminare	68	Lucrul individual	156
Forma de evaluare	C/E	Numărul de credite	12

III. OBIECTIVELE DE FORMARE ÎN CADRUL DISCIPLINEI

La finele studierii disciplinei studentul va fi capabil:

- **la nivel de cunoaștere și înțelegere:**
 - să recunoască sindroamele principale în medicina internă la pacienți;
 - să cunoască particularitățile debutului și evoluției afecțiunilor principale ale medicinei interne;
 - să înțeleagă metodologia și particularitățile examinării pacienților cu afecțiuni principale ale medicinei interne;
 - să cunoască, etiologia și patogenia bolilor principale ale medicinei interne în prisma realizării clinice ale sindroamelor studiate;
 - să cunoască metodele contemporane de investigație (urgente și programate) în afecțiunile principale ale medicinei interne;
 - să cunoască principiile de tratament ale bolilor studiate;
 - să cunoască metodele de profilaxie a patologiilor cronice și acute aplicate în medicina internă.
- **la nivel de aplicare:**
 - aplicarea cunoștințelor teoretice în practica activității profesionale și sociale;
 - colectarea și estimarea corectă a acuzelor și datelor de anamneză cu explicația mecanismelor lor;
 - examinarea corectă a pacienților pe sisteme;
 - stabilirea diagnosticului prezumtiv;
 - aplicarea metodele de investigație necesare pentru confirmarea diagnosticului;

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 3/21

- aprecierea rezultatelor investigațiilor paraclinice și instrumentale;
- principiile acordării ajutorului urgent în stările critice întâlnite în medicină internă;
- îndeplinirea și redactarea documentelor medicale (în cadrul completării fișei de observație academice);
- elaborarea proiectelor de cercetare științifică în domeniul medicinei interne.
- **la nivel de integrare:**
- aprecierea importanței patologiei interniste în contextul medicinei generale și integrării cu disciplinele conexe medicale;
- aprecierea evoluției proceselor fiziologice, etiologia și fiziopatologia proceselor patologice ale adultului;
- dezvoltarea raționamentului clinic, având la bază principiile de diagnostic sindromal al diverselor forme nozologice și principiile de tratament;
- abordarea creativă a problemelor în medicină internă;
- deducerea interrelației între medicină internă și alte discipline medicale (fiziologie, fiziopatologie, morfopatologie, radiologie etc.);
- aptitudinea de a evalua și autoevalua obiectiv cunoștințele în domeniu;
- consolidarea cunoștințelor și acumularea experienței de examen clinic al pacientului, diagnostic sindromal, și principiile de tratament maladiilor studiate;
- aptitudinea de a însuși noile realizări în disciplina medicină internă-semiologie.
- să aprecieze importanța Bolilor interne în contextul Medicinii.

IV. CONDIȚIONĂRI ȘI EXIGENȚE PREALABILE

Pentru însușirea bună a disciplinei **Medicina internă-semiologie** sunt necesare cunoștințe profunde în domeniul disciplinelor studiate la anii precedenți (biologie medicală și genetica, fiziologie umană, microbiologie, histologie și morfopatologie, fiziologie patologică, radiologie și imagistică medicală, etc.).

V. TEMATICA ȘI REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR

Cursuri (prelegeri), lucrări practice/ lucrări de laborator/seminare și lucru individual

Nr. d/o	TEMA	Numărul de ore		
		Prelegeri	LP/S	Lucru individual
1.	Curs introductiv în semiologia bolilor interne. Deontologie și etica medicală. Documentație medicală. Planul general de examinare a bolnavului.	2	4	5
2.	Explorarea clinică în afecțiunile aparatului respirator. Interogatoriul, inspecția generală. Inspecția cutiei toracice. Palparea ca metodă de investigație a bolnavului. Palparea cutiei toracice. Percuția plămânilor.	2	4	4
3.	Auscultația ca metodă de investigație a bolnavului. Auscultația plămânilor. Zgomotele respiratorii principale și supraadaugate.	2	4	4
4.	Explorarea clinică a bolnavului cu afecțiuni ale aparatului cardiovascular. Interogatoriul. Inspecția. Palparea regiunii precordiale și a vaselor sangvine mari. Percuția cordului.	2	4	4
5.	Auscultația cordului. Focarele de auscultație. Zgomotele cardiace normale. Modificările patologice ale zgomotelor cardiace. Ritmurile în trei timpi. Zgomotele supraadaugate. Tulburările ritmului.	2	4	5
6.	Auscultația cordului. Suflurile cardiace. Suflurile sistolice și diastolice. Topografie și iradiere. Fonocardiografia.	2	4	5
7.	Examenul vaselor periferice. Aprecierii pulsului arterial periferic și a	2	4	4

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:**06****Data:****20.09.2017****Pag. 4/21**

Nr. d/o	TEMA	Numărul de ore		
		Prelegeri	LP/S	Lucru individual
	tensiunii arteriale. Auscultația vaselor. Metoda de examinare a tensiunii venoase și a vitezei torentului sanguin.			
8.	Electrocardiografia. Metoda de înregistrare și descifrarea ECG. Derivațiile standard și toracice. ECG în hipertrofia compartimentelor inimii.	2	4	5
9.	Metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular. Examinarea pacientului standardizat la CUSIM.	2	4	5
10.	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale tractului digestiv: acuzele, inspecția, auscultația, percuția, palparea abdomenului. Metodele suplimentare de examinare.	2	4	5
11.	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale ficatului și vezicii biliare: acuzele, inspecția, percuția și palparea ficatului, vezicii biliare și a splinei.	2	4	4
12.	Metodele clinice și paraclinice de examinare ale bolnavilor cu afecțiuni ale rinichilor și cailor urinare. Examenul de laborator al urinei.	2	4	5
13.	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale sistemului endocrin.	2	4	4
14.	Sindromul obstrucției bronșice. Semiologia bronșitei acute și cronice, a astmului bronșic. Sindromul de hiperaerație pulmonară (emfizemul pulmonar). BPOC.	2	4	5
15.	Sindromul de condensare a țesutului pulmonar (neretractilă – pneumoniile și retractilă - atelectaziile). Semnele clinice ale pneumoniilor, patogenia lor. Atelectazia pulmonară.	2	4	4
16.	Sindroamele pleurale. Pneumotoracele (acumulare de aer în cavitatea pleurală) și hidrotoracele (revărsatul pleural). Pleurezia exudativă și pleurezia fibrinoasă.	2	4	5
17.	Sindromul cavitătar. Sindroamele mediastinale. Examinarea pacientului standardizat la CUSIM	2	4	5
18.	Metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular.	2	4	4
19.	Disritmiile cardiace.	2	4	4
20.	Sindromul clinic de hipertensiune arterială. Hipertensiunea arterială esențială și secundară. Hipotensiunea arterială.	2	4	4
21.	Sindromul clinic de insuficiență cardiacă. Insuficiența cardiacă acută și cronică. Astm cardiac. Edem pulmonar. Cord pulmonar acut (TEAP). Cord pulmonar cronic.	2	4	5
22.	Sindroame articulare. Febra reumatică.	2	4	4
23.	Valvulopatiile mitrale. Stenoza mitrală. Insuficiența mitrală. Prolapsul mitral. Valvulopatiile tricuspidiene.	2	4	5
24.	Valvulopatiile aortice. Stenoza aortică. Insuficiența aortică. Valvulopatiile trunchiului pulmonar.	2	4	5
25.	Sindromul de insuficiență coronariană. Cardiopatia ischemică, formele ei clinice. Patogenie, epidemiologie, clasificare. Examenul clinic, de laborator și instrumental. Angina pectorală.	2	4	5
26.	Infarctul miocardic acut. Patogenie, stadii. Examenul clinic, de laborator și instrumental. Complicațiile infarctului miocardic.	2	4	5
27.	Sindroamele clinice în endocardită, miocardită, pericardită.	2	4	5
28.	Sindroamele clinice în afecțiunea tractului gastro-intestinal. Examinarea bolnavilor cu gastrită, boală ulceroasă gastrică și duodenală. Cancerul tractului gastrointestinal.	2	4	5
29.	Sindroamele hepatice: icter, hipertensiune portală și insuficiență hepatică.	2	4	4

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 5/21

Nr. d/o	TEMA	Numărul de ore		
		Prelegeri	LP/S	Lucru individual
30.	Hepatitele cronice și ciroza hepatică. Supravegherea și îngrijirea bolnavilor cu dereglări ale funcțiilor aparatului digestiv.	2	4	5
31.	Sindroamele clinice din glomerulonefrite și din afecțiunile tubulo-interstițiale. Glomerulonefrita acută și cronică. Sindromul urinar. Sindromul nefrotic.	2	4	5
32.	Amiloidoza renală. Pielonefrita acută și cronică. Nefrolitiază. Sindromul de insuficiență renală acută și cronică.	2	4	4
33.	Sindroamele clinice în afecțiunile endocrine. Examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale glandei tiroide și în diabet zaharat. Comele diabetice.	2	4	4
34.	Metodele contemporane de examen paraclinic în examinarea clinică a pacientului. Examinarea pacientului standardizat la CUSIM	2	4	5
	Stagiu clinic (total ore)			
Total		68	136	156

VI. OBIECTIVE DE REFERINȚĂ ȘI UNITĂȚI DE CONȚINUT

Obiective	Unități de conținut
Pentru fiecare temă prevăzută de programă se va urmări scopul ca studentul:	
• să cunoască: ○ bazele fizice metodelor de examen obiectiv al pacientului, tehnica executării practice al dexterităților practice; ○ caracteristice clinice datelor obținute în examen fizical al pacientului și interpretarea variantelor de modificarea lor; ○ tabloul semiologic al sindromul pus în discuție la fiecare temă; ○ maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; • să definească: ○ sindromul pus în discuție la fiecare temă; • să cunoască: ○ detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigații, semnificația sindromului pentru diagnosticul nozologic; ○ maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; ○ aspectele moderne de etiologie și patogenie ale bolilor discutate la fiecare temă; ○ principiile de diagnostic clinic sindromal și paraclinic (de laborator și instrumental) al fiecărei entități nosologice cu argumentare; • sa demonstreze abilitatea: ○ de a efectua examenul fizical al pacientului cu argumentarea datelor obținute în timpul examinării; ○ de a efectua diagnosticul clinic sindromal cu argumentarea lui; ○ de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; • să aplice: ○ cunoștințele și deprinderile practice acumulate; ○ algoritmul de diagnostic sindromal, și principiile de tratament în eventualele stări de urgență; ○ cunoștințele ce țin de întocmirea documentației medicale (fișa de observație academică,	

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 6/21

Obiective

Unități de conținut

evidența zilnică a pacientului).

- să integreze cunoștințele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice și ale celor clinice.

Tema (capitolul) 1. Curs introductiv în semiologia bolilor interne. Deontologie și etica medicală. Documentație medicală. Planul general de examinare a bolnavului. Inspecția generală, antropometria.

- să definească noțiuni de semiologie medicală.
- să cunoască noțiuni de etică și deontologie medicală.
- să demonstreze cunoștințele în cadrul examinării documentației medicale.
- să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) pacientului;

- Deontologie și etica medicală
- Documentație medicală (fișa medicală, fișa de indicații, foaia de temperatură).
- Planul general de examinare a bolnavului.
- Planul anamnezei a bolnavului.
- Planul Inspecției generale a bolnavului.
- Determinare indicilor antropometrici principali.

Tema (capitolul) 2. Explorarea clinică în afecțiunile aparatului respirator. Interogatoriul, Inspecția cutiei toracice. Palparea ca metodă de investigație a bolnavului. Palparea cutiei toracice. percuția plămânilor.

- să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului respirator.
- să cunoască anatomia și fiziologia sistemului respirator.
- Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului respirator.
- să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului respirator;
- să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției sistemului respirator.

- Interogatoriul;
- Inspecția;
- Palpația;
- Percuția;

Tema (capitolul) 3. AUSCULTAȚIA CA METODĂ DE INVESTIGAȚIE A BOLNAVULUI. AUSCULTAȚIA PLĂMÂNILOR. ZGOMOTELE RESPIRATORII PRINCIPALE ȘI SUPRAADAUGATE.

- Să definească noțiuni de auscultatie a pulmonilor
- să cunoască mecanismele formării fenomenelor auscultative pulmonare și interpretarea clinică a lor.
- sa demonstreze cunoștințe practice în auscultatia sistemului respirator;

- Mecanismul de formare a zgometelor respiratorii principale;
- Mecanismul de formare a zgometelor respiratorii supraadăugate;
- Regulile de auscultatie a

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:

06

Data:

20.09.2017

Pag. 7/21

Obiective	Unități de conținut
• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea ausculției pacientului cu afecțiuni ale sistemului respirator; • să integreze în practica medicală modificările obiective ale ausculției sistemului respirator.	pulmonilor.
Tema (capitolul) 4. EXPLORAREA CLINICĂ A BOLNAVULUI CU AFECȚIUNI ALE APARATULUI CARDIOVASCULAR. INTEROGATORIUL. INSPECȚIA. PALPAREA REGIUNII PRECORDIALE ȘI A VASELOR SANGVINE MARI. PERCUȚIA CORDULUI.	
• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului cardiovascular. • să cunoască anatomia și fiziologia sistemului cardiovascular. • Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului cardiovascular. • să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular. • să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției sistemului cardiovascular.	○ Interogatoriul; ○ Inspecția; ○ Palpația; ○ Percuția;
Tema (capitolul) 5. AUSCULTAȚIA CORDULUI. FOCARELE DE AUSCULTAȚIE. ZGOMOTELE CARDIACE NORMALE. MODIFICĂRILE PATOLOGICE ALE ZGOMOTELOR CARDIACE. RITMURILE ÎN TREI TIMPI. ZGOMOTELE SUPRAADĂUGATE. TULBURĂRILE RITMULUI.	
• Să definească noțiuni de ausculție a cordului; • să cunoască mecanismele formării zgomotelor cardiace și interpretarea clinică a lor. • sa demonstreze cunoștințe practice în ausculția sistemului cardiovascular; • să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea ausculției pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular; • să integreze în practica medicală modificările obiective ale ausculției sistemului cardiovascular.	○ Mecanismul de formare a zgomotelor cardiace normale ○ Mecanismul de formare a zgomotelor supraadăugate; ○ Mecanismul de formare a ritmurilor în trei timpi; ○ Regulile de ausculție a cordului.
Tema (capitolul) 6. AUSCULTAȚIA CORDULUI. SUFLURILE CARDIACE. SUFLURILE SISTOLICE ȘI DIASTOLICE. TOPOGRAFIE ȘI IRADIERE. FONOCARDIOGRAFIA.	
• Să definească noțiuni de ausculție a cordului; • să cunoască mecanismele formării suflurilor cardiace și interpretarea clinică a lor. • sa demonstreze cunoștințe practice în ausculția suflurilor cardiace; • să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea ausculției suflurilor cardiace la pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular; • să integreze în practica medicală modificările	○ Mecanismul de formare a suflurilor cardiace; ○ Mecanismul de formare a suflurilor diastolice; ○ Mecanismul de formare a suflurilor sistolice; ○ Regulile de ausculție a suflurilor cardiace.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 8/21

Obiective	Unități de conținut
obiective ale auscultației suflurilor cardiace.	
Tema (capitolul) 7. EXAMENUL VASELOR PERIFERICE. APRECIEREA PULSULUI ARTERIAL PERIFERIC ȘI A TENSIUNII ARTERIALE. AUSCULTAȚIA VASELOR. METODA DE EXAMINARE A TENSIUNII VENOASE ȘI A VITEZEI TORENTULUI SANGUIN.	
• Să definească noțiuni de examinare a vaselor periferice și presiunii arteriale; • să cunoască mecanismele formării proprietăților pulsului și interpretarea clinică a lor. • sa demonstreze cunoștințe practice în auscultația vaselor și determinarea presiunii arteriale; • să aplice cunoștințele dobândite pentru determinarea modificărilor pulsului și presiunii arteriale la pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular; • să integreze în practica medicală modificările obiective pulsului și presiunii arteriale la pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular.	○ Interogatoriul; ○ Inspecția; ○ Palpația; ○ Percuția; ○ Auscultația.
Tema (capitolul) 8. ELECTROCARDIOGRAFIA. METODA DE ÎNREGISTRARE ȘI DESCIFRAREA ECG. DERIVAȚIILE STANDARD ȘI TORACICE. ECG ÎN HIPERTROFIA COMPARTIMENTELOR INIMII.	
• Să definească noțiuni de electrofiziologie a inimii; • să cunoască metodele de înregistrare a ECG • sa demonstreze cunoștințe practice în descifrarea electrocardiogramei normale și în hipertrofiile atriale și ventriculare; • să aplice cunoștințele dobândite pentru determinarea modificărilor electrocardiografice la pacienții cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular; • să integreze în practica medicală modificările obiective a electrocardiogramei la pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular.	○ Înregistrarea ECG ○ Descifrarea ECG
Tema (capitolul) 9. METODELE COMPLEMENTARE DE EXAMINARE A SISTEMULUI CARDIOVASCULAR. EXAMINAREA PACIENTULUI STANDARDIZAT LA CUSIM.	
• Să definească metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular; • să cunoască metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular • sa demonstreze cunoștințe practice în descifrarea metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular; • să aplice cunoștințele dobândite pentru determinarea modificărilor în cadrul metodelor complementare de examinare a sistemului cardiovascular la pacienții cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular;	○ Ecocardiografia ○ Fonocardiografia ○ Doplerografia ○ Tomografia computerizată ○ Coronarografia ○ Scintigrafia miocardului

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 9/21

Obiective	Unități de conținut
• să integreze în practica medicală modificările obiective în examinarea complementară a sistemului cardiovascular la pacienți.	
Tema (capitolul) 10. METODELE DE EXAMINARE A BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE TRACTULUI DIGESTIV: ACUZELE, INSPECȚIA, AUSCULTAȚIA, PERCUȚIA, PALPAREA ABDOMENULUI. METODELE SUPLIMENTARE DE EXAMINARE.	
• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului digestiv. • să cunoască anatomia și fiziologia sistemului digestiv. • Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului digestiv. • să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului digestiv. • să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției sistemului digestiv.	○ Interogatoriul; ○ Inspecția; ○ Palpația; ○ Percuția; ○ Auscultația.
Tema (capitolul) 11. METODELE DE EXAMINARE A BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE FICATULUI ȘI VEZICII BILIARE: ACUZELE, INSPECȚIA, AUSCULTAȚIA, PERCUȚIA, PALPAREA ABDOMENULUI. METODELE SUPLIMENTARE DE EXAMINARE.	
• să definească noțiuni de semiologie medicală a ficatului și vezicii biliare. • să cunoască anatomia și fiziologia a ficatului și vezicii biliare. • Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării a ficatului și vezicii biliare. • să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale ficatului și vezicii biliare. • să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției a ficatului și vezicii biliare.	○ Interogatoriul; ○ Inspecția; ○ Palpația; ○ Percuția; ○ Auscultația.
Tema (capitolul) 12. METODELE CLINICE ȘI PARACLINICE DE EXAMINARE ALE BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE RINICHILOR ȘI CAILOR URINARE. EXAMENUL DE LABORATOR AL URINEI.	
• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului renourinar. • să cunoască anatomia și fiziologia sistemului renourinar. • Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului renourinar. • să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului renourinar. • să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției	○ Interogatoriul; ○ Inspecția; ○ Palpația; ○ Percuția; ○ Auscultația.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 10/21

Obiective	Unități de conținut
sistemului renourinar.	
Tema (capitolul) 13. METODELE DE EXAMINARE A BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE SISTEMULUI ENDOCRIN.	
• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului endocrin. • să cunoască anatomia și fiziologia sistemului endocrin. • Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului endocrin. • să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului endocrin. • să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției sistemului endocrin.	○ Interogatoriul; ○ Inspecția; ○ Palpația; ○ Percuția; ○ Auscultația.
Tema (capitolul) 14. SINDROMUL OBSTRUCȚIEI BRONȘICE. SEMIOLOGIA BRONȘITEI ACUTE ȘI CRONICE, A ASTMULUI BRONȘIC. SINDROMUL DE HIPERAERAȚIE PULMONARĂ (EMFIZEMUL PULMONAR). BPOC.	
• Să definească noțiunile bronșitei acute și cronice, a astmului bronșic. sindromul de hiperaerație pulmonară (emfizemul pulmonar). BPOC. • să cunoască modificările examenului clinic ale bronșitei acute și cronice, a astmului bronșic. sindromul de hiperaerație pulmonară (emfizemul pulmonar). BPOC. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în bronșita acută și cronică, a astmului bronșic. sindromului de hiperaerație pulmonară (emfizemul pulmonar). BPOC. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru fiecare dintre sindroamele clinice • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindromal al bronșitei acute și cronice, a astmului bronșic. sindromul de hiperaerație pulmonară (emfizemul pulmonar). BPOC.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 15. SINDROMUL DE CONDENSARE A ȚESUTULUI PULMONAR (NERETRACȚILĂ – PNEUMONIILE ȘI RETRACȚILĂ - ATELECTAZIILE). SEMNELE CLINICE ALE PNEUMONIILOR, PATOGENIA LOR. ATELECTAZIA PULMONARĂ.	
• Să definească noțiunile sindromului de condensare a țesutului pulmonar • să cunoască modificările examenului clinic ale sindromului de condensare a țesutului pulmonar • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindromului de condensare a țesutului pulmonar • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru fiecare dintre pneumonii	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 11/21

Obiective	Unități de conținut
• să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindromal al sindromului de condensare a țesutului pulmonar.	
Tema (capitolul) 16. SINDROAMELE PLEURALE. PNEUMOTORACELE (ACUMULARE DE AER ÎN CAVITATEA PLEURALĂ) ȘI HIDROTOTORACELE (REVĂRSATUL PLEURAL). PLEUREZIA EXUDATIVĂ ȘI PLEUREZIA FIBRINOASĂ.	
• Să definească noțiunile sindroamele pleurale. • să cunoască modificările examenului clinic ale sindroamele pleurale. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în pneumotoracele (acumulare de aer în cavitatea pleurală) și hidrototoracele (revărsatul pleural). pleurezia exudativă și pleurezia fibrinoasă. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru fiecare sindroamele pleurale. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindromal în sindroamele pleurale.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 17. SINDROMUL CAVITAR. SINDROAMELE MEDIASTINALE. EXAMINAREA PACIENTULUI STANDARDIZAT LA CUSIM.	
• Să definească noțiunile sindrom cavităar și sindrom mediastinal. • să cunoască modificările examenului clinic ale sindroamelor cavitare și sindrom mediastinale. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindrom cavităar și sindrom mediastinal. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindrom cavităar și sindrom mediastinal. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindromal al sindromului cavităar și sindromului mediastinal.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 18. METODELE COMPLEMENTARE DE EXAMINARE A SISTEMULUI CARDIOVASCULAR.	
• Să definească metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular; • să cunoască metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular • sa demonstreze cunoștințe practice în descifrarea metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular; • să aplice cunoștințele dobândite pentru determinarea modificărilor în cadrul metodelor complementare de examinare a sistemului cardiovascular la pacienții cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular; • să integreze în practica medicală modificările obiective în examinarea complementară a sistemului cardiovascular la pacienți.	○ Ecocardiografia ○ Fonocardiografia ○ Doplerografia ○ Tomografia computerizată ○ Coronarografia ○ Scintigrafia miocardului

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 12/21

Obiective	Unități de conținut
Tema (capitolul) 19. DISRITMIILE CARDIACE.	
• Să definească noțiunile disritmiile cardiace • să cunoască modificările examenului clinic ale disritmiilor cardiace • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în disritmiile cardiace • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru disritmiile cardiace • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindromal al disritmiilor cardiace	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 20. SINDROMUL CLINIC DE HIPERTENSIUNE ARTERIALĂ. HIPERTENSIUNEA ARTERIALĂ ESENȚIALĂ ȘI SECUNDARĂ. HIPOTENSIUNEA ARTERIALĂ.	
• Să definească noțiunile sindromului clinic de hipertensiune arterială. hipertensiunea arterială esențială și secundară. hipotensiunea arterială. • să cunoască modificările examenului clinic ale sindromului clinic de hipertensiune arterială. hipertensiunea arterială esențială și secundară. hipotensiunea arterială. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindromul clinic de hipertensiune arterială. hipertensiunea arterială esențială și secundară. hipotensiunea arterială. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindromul clinic de hipertensiune arterială. hipertensiunea arterială esențială și secundară. hipotensiunea arterială. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindromal al sindromului clinic de hipertensiune arterială. hipertensiunea arterială esențială și secundară. hipotensiunea arterială.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 21. SINDROMUL CLINIC DE INSUFICIENȚĂ CARDIACĂ. INSUFICIENȚA CARDIACĂ ACUTĂ ȘI CRONICĂ.ASTM CARDIAC. EDEM PULMONAR. CORD PULMONAR ACUT (TEAP).CORD PULMONAR CRONIC.	
• Să definească noțiunile sindromului clinic de insuficiență cardiacă. insuficiența cardiacă acută și cronică.astm cardiac. edem pulmonar. cord pulmonar acut (TEAP).cord pulmonar cronic. • să cunoască modificările examenului clinic ale sindromului clinic de insuficiență cardiacă. insuficiența cardiacă acută și cronică.astm cardiac. edem pulmonar. cord pulmonar acut (TEAP).cord pulmonar cronic. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindromul clinic de insuficiență cardiacă. insuficiența cardiacă	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 13/21

Obiective	Unități de conținut
acută și cronică.astm cardiac. edem pulmonar. cord pulmonar acut (TEAP).cord pulmonar cronic. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindromul clinic de insuficiență cardiacă. insuficiența cardiacă acută și cronică.astm cardiac. edem pulmonar. cord pulmonar acut (TEAP).cord pulmonar cronic. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindromal al sindromului clinic de insuficiență cardiacă. insuficiența cardiacă acută și cronică.astm cardiac. edem pulmonar. cord pulmonar acut (TEAP).cord pulmonar cronic.	
Tema (capitolul) 22. SINDROAME ARTICULARE. FEBRA REUMATISMALĂ.	
• Să definească noțiunile de sindroame articulare. febra reumatismală. • să cunoască modificările examenului clinic ale sindroamelor articulare. febra reumatismală. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindroame articulare. febra reumatismală. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindroame articulare. febra reumatismală. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindroame articulare. febra reumatismală.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 23. VALVULOPATIILE MITRALE. STENOZA MITRALĂ. INSUFICIENȚA MITRALĂ. PROLAPSUL MITRAL. VALVULOPATIILE TRICUSPIDIENE.	
• Să definească noțiunile de valvulopatiile mitrale. stenoza mitrală. insuficiența mitrală. prolapsul mitral. valvulopatiile tricuspidiene. • să cunoască modificările examenului clinic în valvulopatiile mitrale. stenoza mitrală. insuficiența mitrală. prolapsul mitral. valvulopatiile tricuspidiene. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în valvulopatiile mitrale. stenoza mitrală. insuficiența mitrală. prolapsul mitral. valvulopatiile tricuspidiene. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru valvulopatiile mitrale. stenoza mitrală. insuficiența mitrală. prolapsul mitral. valvulopatiile tricuspidiene. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului valvulopatiile mitrale. stenoza mitrală. insuficiența mitrală. prolapsul mitral. valvulopatiile tricuspidiene.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 24. VALVULOPATIILE AORTICE. STENOZA AORTICĂ. INSUFICIENȚA AORTICĂ. VALVULOPATIILE TRUNCHIULUI PULMONAR.	

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 14/21

Obiective	Unități de conținut
• Să definească noțiunile de valvulopatiile mitrale. stenoza mitrală. insuficiența mitrală. prolapsul mitral. valvulopatiile tricuspidiene. • să cunoască modificările examenului clinic în valvulopatiile aortice. stenoza aortică. insuficiența aortică. valvulopatiile trunchiului pulmonar. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în valvulopatiile aortice. stenoza aortică. insuficiența aortică. valvulopatiile trunchiului pulmonar. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru valvulopatiile aortice. stenoza aortică. insuficiența aortică. valvulopatiile trunchiului pulmonar. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului valvulopatiile aortice. stenoza aortică. insuficiența aortică. valvulopatiile trunchiului pulmonar.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 25. SINDROMUL DE INSUFICIENȚĂ CORONARIANĂ. CARDIOPATIA ISCHEMICĂ, FORMELE EI CLINICE. PATOGENIE, EPIDEMIOLOGIE, CLASIFICARE. EXAMENUL CLINIC, DE LABORATOR ȘI INSTRUMENTAL. ANGINA PECTORALĂ.	
• Să definească noțiunile de sindromul de insuficiență coronariană. cardiopatia ischemică, angina pectorală. • să cunoască modificările examenului clinic în sindromul de insuficiență coronariană. cardiopatia ischemică, angina pectorală.. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindromul de insuficiență coronariană. cardiopatia ischemică, angina pectorală. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindromul de insuficiență coronariană. cardiopatia ischemică, angina pectorală. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindromul de insuficiență coronariană. cardiopatia ischemică, angina pectorală.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 26. INFARCTUL MIOCARDIC ACUT. PATOGENIE, STADII. EXAMENUL CLINIC, DE LABORATOR ȘI INSTRUMENTAL. COMPLICAȚIILE INFARCTULUI MIOCARDIC.	
• Să definească noțiunile de infarct miocardic acut. • să cunoască modificările examenului clinic în infarct miocardic acut. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în infarct miocardic acut. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindromul de infarct miocardic acut. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindromului de infarct miocardic acut.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 15/21

Obiective	Unități de conținut
Tema (capitolul) 27. SINDROAMELE CLINICE ÎN ENDOCARDITĂ, MIOCARDITĂ, PERICARDITĂ.	
• Să definească noțiunile de sindroamele clinice în endocardită, miocardită, pericardită. • să cunoască modificările examenului clinic în sindroamele clinice în endocardită, miocardită, pericardită. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindroamele clinice în endocardită, miocardită, pericardită. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindroamele clinice în endocardită, miocardită, pericardită. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindroamelor clinice în endocardită, miocardită, pericardită.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 28. SINDROAMELE CLINICE ÎN AFECȚIUNEA TRACTULUI GASTRO-INTESTINAL. EXAMINAREA BOLNAVIILOR CU GASTRITĂ, BOALĂ ULCEROASĂ GASTRICĂ ȘI DUODENALĂ. CANCERUL TRACTULUI GASTROINTESTINAL.	
• Să definească noțiunile de sindroame clinice în afecțiunea tractului gastro-intestinal • să cunoască modificările examenului clinic în sindroame clinice în afecțiunea tractului gastro-intestinal • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindroame clinice în afecțiunea tractului gastro-intestinal • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindroamele clinice în afecțiunea tractului gastro-intestinal • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindroamele clinice în afecțiunea tractului gastro-intestinal	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 29. SINDROAMELE HEPATICE: ICTER, HIPERTENSIUNE PORTALĂ ȘI INSUFICIENȚĂ HEPATICĂ.	
• Să definească noțiunile de sindroamele hepatice: icter, hipertensiune portală și insuficiență hepatică. • să cunoască modificările examenului clinic în sindroamele hepatice: icter, hipertensiune portală și insuficiență hepatică • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindroamele hepatice: icter, hipertensiune portală și insuficiență hepatică • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindroamele hepatice: icter, hipertensiune portală și insuficiență hepatică • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindroamele hepatice: icter, hipertensiune portală și	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 16/21

Obiective	Unități de conținut
insuficiență hepatică	
Tema (capitolul) 30. HEPATITELE CRONICE ȘI CIROZA HEPATICĂ. SUPRAVEGHEREA ȘI ÎNGRIJIREA BOLNAVILOR CU DEREGLĂRI ALE FUNCȚIILOR APARATULUI DIGESTIV.	
• Să definească noțiunile de hepatite cronice și ciroza hepatică. • să cunoască modificările examenului clinic în hepatite cronice și ciroza hepatică. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în hepatite cronice și ciroza hepatică. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru hepatite cronice și ciroza hepatică. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului hepatitelor cronice și ciroza hepatică.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 31. SINDROAMELE CLINICE DIN GLOMERULONEFRITE ȘI DIN AFECȚIUNILE TUBULO-INTERSTIȚIALE. GLOMERULONEFRITA ACUTĂ ȘI CRONICĂ. SINDROMUL URINAR. SINDROMUL NEFROTIC.	
• Să definească noțiunile de sindroamele clinice din glomerulonefrite și din afecțiunile tubulo-interstițiale. • să cunoască modificările examenului clinic în sindroamele clinice din glomerulonefrite și din afecțiunile tubulo-interstițiale. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în sindroamele clinice din glomerulonefrite și din afecțiunile tubulo-interstițiale. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindroamele clinice din glomerulonefrite și din afecțiunile tubulo-interstițiale. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindroamelor clinice din glomerulonefrite și din afecțiunile tubulo-interstițiale.	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 32. AMILOIDOZA RENALĂ. PIELONEFRITA ACUTĂ ȘI CRONICĂ. NEFROLITIAZA. SINDROMUL DE INSUFICIENȚĂ RENALĂ ACUTĂ ȘI CRONICĂ.	
• Să definească noțiunile de amiloidoză renală. pielonefrita acută și cronică. nefrolitiază. sindromul de insuficiență renală acută și cronică. • să cunoască modificările examenului clinic în amiloidoză renală. pielonefrita acută și cronică. nefrolitiază. sindromul de insuficiență renală acută și cronică. • sa demonstreze rolul factorilor etiologici în amiloidoză renală. pielonefrita acută și cronică. nefrolitiază. sindromul de insuficiență renală acută și cronică. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru amiloidoză renală. pielonefrita acută și	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 17/21

Obiective	Unități de conținut
cronică. nefrolitiază. sindromul de insuficiență renală acută și cronică. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindroamelor amiloidoză renală. pielonefrită acută și cronică. nefrolitiază. sindromul de insuficiență renală acută și cronică.	
Tema (capitolul) 33. SINDROAMELE CLINICE ÎN AFECȚIUNILE ENDOCRINE. EXAMINAREA BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE GLANDEI TIROIDE ȘI ÎN DIABET ZAHARAT. COMELE DIABETICE.	
• Să definească noțiunile de sindroamele clinice în afecțiunile endocrine. examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale glandei tiroide și în diabet zaharat. comele diabetice. • să cunoască modificările examenului clinic în sindroamele clinice în afecțiunile endocrine. examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale glandei tiroide și în diabet zaharat. comele diabetice. • să demonstreze rolul factorilor etiologici în sindroamele clinice în afecțiunile endocrine. examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale glandei tiroide și în diabet zaharat. comele diabetice. • să aplice metodele de investigație clinică caracteristice pentru sindroamele clinice în afecțiunile endocrine. examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale glandei tiroide și în diabet zaharat. comele diabetice. • să integreze cunoștințele în cadrul diagnosticului sindroamelor clinice în afecțiunile endocrine. examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale glandei tiroide și în diabet zaharat. comele diabetice..	○ Definiția; ○ Epidemiologie; ○ Etiopatogenie; ○ Manifestări clinice; ○ Diagnostic clinic sindromal; ○ Metodele de diagnostic paraclinic de laborator și instrumental; ○ Evoluție;
Tema (capitolul) 34. METODELE CONTEMPORANE DE EXAMEN PARACLINIC ÎN EXAMINAREA CLINICĂ A PACIENTULUI. EXAMINAREA PACIENTULUI STANDARDIZAT LA CUSIM	
• Să definească metodele contemporane de examinare a pacientului; • să cunoască metodele contemporane de examinare a pacientului; • să demonstreze cunoștințe practice în descifrarea metodelor contemporane de examinare a pacientului; • să aplice cunoștințele dobândite pentru determinarea modificărilor în cadrul metodelor contemporane de examinare a pacientului; • să integreze în practica medicală modificările obiective în examinarea complementară a pacientului în dependență de sistemul afectat.	○ Examenul ultrasonografic ○ Doplerografia ○ Tomografia computerizată ○ Rezonanța magnetică nucleară ○ Scintigrafia

VII. COMPETENȚE PROFESIONALE (SPECIFICE (CS) ȘI TRANSVERSALE (CT)) ȘI

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 18/21

FINALITĂȚI DE STUDIU

✓ Competențe profesionale (specifice) (CS)

- CP1. Să identifice etiologie, patofiziologie, manifestări clinice, datele de laborator și instrumental, pentru diagnosticul sindromal. Să posede atât cunoștințe cât și o vastă capacitate de înțelegere a diferitor aspecte patofiziologice, pentru a avea posibilitatea de a dezvolta o gamă variată de însușiri, incluzând cele de cercetare, investigare, analiză, precum și de a putea confrunta și rezolva unele probleme, planifica comunicări, și a prezenta spirit de echipă.

CP2. Să posede cunoștințe referitoare la alegerea tipului de analize și a metodelor de investigare clinice, paraclinice și instrumentale pentru evaluarea corectă pacientul și ca rezultat stabilirea diagnosticului sindromal corect al pacientului;

Să înțeleagă importanța interpretării corecte a rezultatelor obținute în evaluarea stării funcționale a organelor și sistemelor în contextul unei cooperări medic–specialist de laborator.

✓ Competențe transversale (CT)

CT1. Autonomie și responsabilitate

- dobândirea de repere morale, formarea unor atitudini profesionale și civice, care să permită studenților să fie corecți, onești, neconflictuali, cooperanți, înțelegători în fața suferinței, disponibili să ajute oamenii, interesați de dezvoltarea comunității;
- să cunoască, să respecte și să contribuie la dezvoltarea valorilor morale și a eticii profesionale;
- să învețe să recunoască o problemă atunci când se ivește și să ofere soluții responsabile pentru rezolvarea ei.

✓ Finalități de studiu

- Educarea studenților în spiritul rigurozității actului medical și al înțelegerii rolului determinant al științelor fundamentale pentru nivelul dat, precum și pentru formarea lor profesională. Dobândirea de către studenți a unor deprinderi practice privind executarea corectă a unor explorări funcționale, pe baza înțelegerii nu numai a procedurilor, dar și a fenomenelor explorate, precum și a principiilor tehnicilor respective;
- Pregătirea teoretică și practică a studenților pentru a putea asimila cunoștințe, pentru stabilirea madiilor reumatice.

Notă. Finalitățile disciplinei (se deduc din competențele profesionale și valențele formative ale conținutului informațional al disciplinei).

VIII. LUCRUL INDIVIDUAL AL STUDENTULUI

Nr.	Produsul preconizat	Strategii de realizare	Criterii de evaluare	Termen de realizare
1.	Lucrul cu pacientul	Examinarea clinică a pacientului și stabilirea diagnosticul sindromal prezumtiv, cu recomandările ulterioare, în cadrul examinării complexe pacientului.	Abilitatea formulării concluziilor, corectitudinea completării fișei de lucru	Pe parcursul disciplinei
2.	Pregătirea prezentărilor, posterelor și referatelor	Selectarea temei de cercetare, stabilirea planului și termenul de realizare. Stabilirea componentelor proiectului prezentării PowerPoint, poster sau referat – tema, scopul, rezultate, concluzii, aplicații practice, bibliografie.	Gradul de pătrundere în esența temei proiectului, nivelul de argumentare științifică, calitatea concluziilor, elemente de creativitate, formarea atitudinii personale, coerența expunerii și corectitudinea științifică,	Până la sfârșit disciplinei

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 19/21

			prezentarea grafică, modalitatea de prezentare	
3.	Aplicarea diferitor tehnici de învățare		Volumul de muncă, gradul de pătrundere în esența diferitor subiecte, nivelul de argumentare științifică, calitatea concluziilor, elemente de creativitate, demonstrarea înțelegerii problemei, formarea atitudinii personale	Pe parcursul disciplinei

IX. SUGESTII METODOLOGICE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

- **Metode de predare și învățare utilizate**

Disciplina de Medicină Internă Semiologie este disciplină obligatorie și se predă în conformitate cu standardul clasic universitar: prelegeri, seminare și lucrări practice. Cursul teoretic la prelegeri este ținut de titularii de curs.

- **Strategii didactice aplicate**

Încercați să înțelegeți noțiunile – chee, explicate de profesor, dar nu vă axați pe metodele de evaluare, învățați nu pentru a susține totalizările și a fi admiși la sesiune, dar pentru a obține cunoștințe pe care le veți folosi, mai apoi, la alte discipline.

Cursul este destinat de a satisface nevoile studenților de formare și dezvoltare profesională, de aceea cereți profesorului, ca fiecare informație să fie argumentată prin exemple, aplicații, probleme teoretice și practice, acest fapt va asigura un mod activ de învățare.

Dezvoltați metacognitia – dialog interior cu voi înșăși, aceasta vă va ajuta să construiți deprinderi de învățare, care vor permite să vă controlați formarea profesională.

Folosiți diferite resurse nonverbale ca scheme, documente, experiențe, dispozitive, acestea susțin formarea competențelor profesionale, creați-vă sarcini de lucru, soluționarea cărora va avea consecințe reale.

Utilizați diferite metode de angajare în lectura activă și resurse, care provoacă gândirea critică pentru a rezolva probleme de situație, acestea măresc capacitatea de sistematizare a studentului.

„Încearcă să fii profesor”, explica colegului/colegilor momentele cheie din tema studiată, dă exemple proprii, explică momentele dificile, ascultă părerile lor. Abilitatea de a explica colegilor materialul îți va dezvolta capacitatea de gândire și exprimare.

- **Tehnologii didactice aplicate**

Prezentarea cazului clinic – ca metodă de instruire bazată pe analiza situației clinice a unui pacient virtual și real (din secție), joc de roluri „pacient-student-profesor” ce va permite de efectuarea conexiunii între cunoștințe teoretice și practice care servesc ca platformă pentru instruirea clinică.

- **Metode de evaluare (inclusiv cu indicarea modalității de calcul a notei finale)**

Curentă:

- La lecțiile practice – la fiecare lecție practică studentul este apreciat cu notă în baza estimării pretestului (mai frecvent sub formă de extemporal), a lucrului la patul pacientului, a comunicării-referat la tema respectivă și a însușirii practice a temei.
- Foaia de observație didactică se notează în baza prezentării ei la finele modulului și discuției (susținere) a foii de observație în fața colegilor pe parcursul ciclului.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 20/21

Finală: La examenul de promovare la disciplina Medicină Internă semiologie nu sunt admiși studenții cu media anuală sub nota 5, precum și studenții care nu au recuperat absențele de la lucrările practice.

Examenul la disciplina de Medicină Internă Semiologie (evaluarea sumară) este unul combinat, alcătuit din proba test-grilă (varianta "Test Editor" IP USMF "Nicolae Testemițanu") și proba scrisă și evaluarea deprinderilor practice. Proba test-grilă constă din variante a câte 100 teste fiecare din toate temele cursului de Medicină Internă semiologie, dintre care 40 de teste sunt compliment simplu, 60 de teste compliment multiplu. Studentul are la dispoziție în total 2 ore pentru a răspunde la test. Proba se notează cu note de la 0 până la 10. Studentul are la dispoziție 90 min pentru răspuns în scris. Proba se notează cu note de la 0 până la 10. Subiectele deprinderilor practice se aprobă la ședința catedrei și se aduc la cunoștința studenților până la sesiune.

Evaluarea cunoștințelor se apreciază cu note de la 10 la 1 fără zecimale, după cum urmează:

- Nota 10 sau "excelent" (echivalent ECTS - A) va fi acordată pentru însușirea 91-100% din material;
- Nota 9 sau "foarte bine" (echivalent ECTS - B) va fi acordat pentru însușirea 81-90% din material;
- Nota 8 sau "bine" (echivalent ECTS - C) va fi acordată pentru însușirea 71-80% din material;
- Notele 6 și 7 sau "satisfăcător" (echivalent ECTS - D) vor fi acordate pentru însușirea respectiv a 61-65% și 66-70% din material;
- Nota 5 sau "slab" (echivalent ECTS - E) va fi acordată pentru însușirea 51-60 din material;
- Notele 3 și 4 (echivalent ECTS - FX) vor fi acordate pentru însușirea 31-40% și respectiv 41-50% din material;
- Notele 1 și 2 sau "nesatisfăcător" (echivalent ECTS - F) vor fi acordate pentru însușirea 0-30% din material.

Nota finală constă din 4 componente: nota medie anuală X coeficientul 0,3; deprinderi practice X coeficientul 0,2; examen oral X coeficientul 0,3; test computerizat X coeficientul 0,2.

Modalitatea de rotunjire a notelor la etapele de evaluare

Grila notelor intermediare (media anuală, notele de la etapele examenului)	Sistemul de notare național	Echivalent ECTS
1,00-3,00	2	F
3,01-4,99	4	FX
5,00	5	E
5,01-5,50	5,5	
5,51-6,0	6	
6,01-6,50	6,5	D
6,51-7,00	7	
7,01-7,50	7,5	
7,51-8,00	8	C
8,01-8,50	8,5	
8,51-9,00	9	
9,01-9,50	9,5	B
9,51-10,0	10	

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:

06

Data:

20.09.2017

Pag. 21/21

Nota medie anuală și notele tuturor etapelor de examinare finală (asistate la calculator, testare, răspuns oral) - toate vor fi exprimate în numere conform scalei de notare (vezi tabelul), iar nota finală obținută va fi exprimată în număr cu două zecimale, care va fi trecută în carnetul de note.

Neprezentarea la examen fără motive întemeiate se înregistrează ca "absent" și se echivalează cu calificativul 0 (zero). Studentul are dreptul la 2 susțineri repetate ale examenului nepromovat

X. BIBLIOGRAFIA RECOMANDATĂ :

A. Obligatorie:

1. Semiologie Medicală. Georgescu M. București, 2003
2. Semiologie Medicală. Bruckner I. București, 2008
3. Propedeutica Bolilor Interne. Vasilenko V. (traduc. În română) Chișinău 1992
4. Пропедевтика Внутренних болезней. Василенко В.Х. Москва 1989
5. Основы семиотики заболеваний внутренних органов. Струтынский, А.П. Баранов, Г.Е. Ройтберг, Ю.П. Гапоненков. Москва 2017
6. A Guide to Physical Examination and History Taking. Barbara Bates. J.B. Lippincott Company. Philadelphia, USA

B. Suplimentară

1. Curs de Semiologie Medicală. Stanciu C. Iași. 1990
2. Principiile Medicinii Interne. Harison. Teora 2001
3. Bolile aparatului respirator. Botnaru V. Chișinău 2002
4. Examenul Clinic în afecțiunile aparatului digestiv. Botnaru V. Chișinău 2005
5. Aspecte clinice în cardiologie. Botnaru V. Chișinău 1998
6. Очерки клинической кардиологии. Ботнару В. Кишинёв 2003
7. Обследование при болезнях органов пищеварения. Ботнару В. Кишинёв 2006
8. Clinical Medicine. Kumar & Clark. VII-th edition. London 2009